



Πόσες φορές θέλουν οι υπουργοί αλιείας της ΕΕ να πληρώνουμε για τα ψάρια μας;

Βρυξέλλες (12 Μαΐου) – Λίγο πριν τη συνάντηση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Αλιείας στις Βρυξέλλες στις 14 Μαΐου, το δίκτυο Ocean2012 δημοσιεύει σήμερα την αναφορά του για το πώς η υπεραλίευση επιδρά στην καθημερινή μας ζωή. Η αναφορά εκθέτει τους τρόπους με τους οποίους τα χρήματα των Ευρωπαίων φορολογουμένων τροφοδοτούν την υπεραλίευση. Οι υπουργοί αλιείας συναντώνται τη Δευτέρα για να συζητήσουν τις κατευθύνσεις των μελλοντικών επιδοτήσεων και πώς να επιτευχθούν τα βιώσιμα όρια αλιείας.

Στις θάλασσες της Ε.Ε έχει υπεραλιευθεί το 63% των εκτιμώμενων αποθεμάτων του Ατλαντικού, το 82% της Μεσογείου, καθώς και 4 από τα 6 αποθέματα της Βαλτικής. Αυτό είναι, κυρίως, αποτέλεσμα ανεπαρκών αποφάσεων που λήφθηκαν βασισμένες σε βραχυπρόθεσμους σχεδιασμούς. Κι ενώ τα ιχθυαποθέματα μειώνονται, οι επιδοτήσεις τροφοδοτούν την υπεραλίευση μειώνοντας το κόστος των αλιευμάτων και αυξάνοντας την αλιευτική ικανότητα του στόλου. Η Παγκόσμια Τράπεζα και ο Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας (FAO) των Ηνωμένων Εθνών (ΗΕ) υπολογίζουν ότι η υπεραλίευση κοστίζει 50 δισ. δολάρια τον χρόνο παγκοσμίως. Το αντίστοιχο κόστος για την Ε.Ε. υπολογίζεται σε 3.2 δισ. ευρώ για μόλις 43 ιχθυαποθέματα.

«Επιδοτώντας την υπεραλίευση σημαίνει ότι επιδοτούμε την περιβαλλοντική και οικονομική χρεοκοπία των θαλασσών μας, την ίδια ώρα που υγιή ιχθυαποθέματα θα σήμαιναν περισσότερα ψάρια και περισσότερη δουλειά για τις παράκτιες κοινωνίες», αναφέρει σχετικά η Αναστασία Μήλιου, Υδροβιολόγος, συντονίστρια Επιστημονικής Έρευνας του Αρχιπελάγους, Ινστιτούτου Θαλάσσιας Προστασίας. «Αντιλαμβανόμαστε το γεγονός ότι μετά από τόσα πολλά χρόνια κακοδιαχείρισης, δεν είναι εύκολο να ανατραπεί αυτή η κατάσταση. Σε κάθε περίπτωση όμως, οι δημόσιοι πόροι πρέπει να δαπανώνται με στόχο την αποκατάσταση των ιχθυαποθεμάτων και όχι την τροφοδότηση της υπεραλίευσης».

Ορισμένοι τρόποι με τους οποίους ο κόσμος πληρώνει ξανά και ξανά για τα ψάρια που αγοράζει:

1. Μεταξύ 2000 και 2008, δημόσιες επιδοτήσεις ύψους 33.5 εκατομμυρίων ευρώ σπαταλήθηκαν για τον εκσυγχρονισμό του στόλου που στοχεύει στον υπό εξαφάνιση ερυθρό τόνο.

2. 850 εκατομμύρια ευρώ ευρωπαϊκών επιδοτήσεων ετησίως χρησιμοποιούνται για να στηρίξουν διαρθρωτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένου και του εκσυγχρονισμού των σκαφών, την ίδια ώρα, που λιγότερα από 50 εκατομμύρια ευρώ χρησιμοποιούνται για τη στήριξη των ελέγχων και την αστυνόμευση των αλιευτικών μέτρων και δαπανούνται λιγότερα από 50 εκατομμύρια ευρώ για τη συλλογή των αλιευτικών επιστημονικών δεδομένων.
3. Αρκετοί φορείς που ασχολούνται με παράνομες αλιευτικές δραστηριότητες, συνεχίζουν να επωφελούνται από επιδοτήσεις της Ε.Ε

###

Σημειώσεις:

1. Για να δείτε όλες τις αναφορές του Ocean2012 επισκεφθείτε τον ιστότοπο: <http://ocean2012.eu/publications/63-how-overfishing-impacts-you>
2. Για την αναφορά “*Lost at sea*”: 2.7 δισ. λίρες και 100.000 θέσεις εργασίας περιγράφουν το κόστος για την Ε.Ε της υπεραλίευσης 43 ιχθυοποθεμάτων επισκεφθείτε τον ιστότοπο: <http://www.neweconomics.org/press-releases/lost-at-sea-27-billion-and-100000-jobs>
3. Πληροφορίες για το δίκτυο OCEAN2012 και τις προτάσεις του για τη μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ μπορείτε να βρείτε στον ιστότοπο: www.OCEAN2012.eu
4. Το δίκτυο OCEAN2012 είναι μια συμμαχία οργανώσεων που εργάζονται εντατικά για την ουσιαστική μεταρρύθμιση της Ευρωπαϊκής Αλιευτικής Πολιτικής, με στόχο να σταματήσει η υπεραλίευση των θαλασσών, να δοθεί ένα τέλος στις καταστροφικές αλιευτικές πρακτικές και να εξασφαλισθεί η κοινωνική δίκαιη και ισότιμη χρήση των υγιών ιχθυοποθεμάτων. Το δίκτυο OCEAN2012 ξεκίνησε και συντονίζεται, από τη ΜΚΟ Pew Environment Group, μια μη κερδοσκοπική οργάνωση που εργάζεται για να σταματήσει η υπεραλίευση στους ωκεανούς παγκοσμίως. Τα ιδρυτικά μέλη του δικτύου OCEAN2012 αποτελούν οι ΜΚΟ: Coalition for Fair Fisheries Arrangements (CFFA), Fisheries Secretariat (FISH), nef (new economics foundation), Pew Environment Group, Seas at Risk (SAR). Environment Group, Seas at Risk.